

Net i at følge sin egen Grundsætning, saaledes at han ventede lidt med at nedlægge Statsseminarierne, indtil Friseminarierne havde hævet sig — hvad han jo haaber, at de ville gjøre — til samme Trin som de andre. Jeg troer, at en Afventen her vilde være ganske paa sin Plads, thi at nedlægge Statsseminarierne i Haab om, at de andre ville blive bedre, er dog noget forhastet. (Eh. Nielsen: Det har jeg heller ikke sagt!). Nei, men det ærede Medlem sagde: Man er ikke gaaet vidt nok; man burde nedlægge flere Seminarier, og den Grund, der er anført imod Nedlæggelsen, nemlig at Friseminarierne ikke præstere saa gode Resultater som de andre, er noget forhastet; man skulde vente med at affige den, til man saae, hvorledes Forholdet vilde stille sig i Fremtiden. Det er netop denne Regel, jeg vilde bede det ærede Medlem om at anvende paa det andet Forhold. Det Spørgsmaal, som adskiller Fleertallet fra Mindretallet, er ikke noget Realitetsspørgsmaal, idet Mindretallet mener, at saafremt det senere viser sig af fremkomne Oplysninger, at de to omhandlede Seminarier ikke have tilstrækkelig Tilgang, er det i sin Orden, at man nedlægger et af dem. I saa Tilfælde vil jeg ogsaa være villig til at stemme derfor; men Grunden, hvorfor jeg ikke har gjort det her, er den, at det forekommer mig, at det at sige: Det Seminarium skal nedlægges, og det skal stee igjen ved en anden Lov, ikke hører hjemme i en Lønningslov, som er bestemt til at gjælde for længere Tid; det forekommer mig, at det Naturlige vilde være, at man fremkom med Forslag dertil i en særskilt Lov. Det er altsaa mere i formel Henseende, jeg adskiller mig fra Fleertallet, end med Hensyn til Realiteten. — Et andet Punkt, som har Betydning for mig, er Lønningsforslaget under Nr. 23 til § 32. Ministeriet har foreslaaet, at den runde Sum til Blindeinstituttet skal forøges med 180 Rd., men Udvalgets Fleertal mener, at man kan lade sig nøie med 5,000 Rd., og den ærede Ordfører udtalte, at dette allerede var en Forøgelse af, hvad der tidligere var forlangt. Jeg vil tillade mig at gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at den Forøgelse, der tidligere er forlangt, dels er mo-

tiveret ved, at man ved Blindeinstituttet efterhaanden har modtaget et større Antal Elever, hvorved Undervisningen maatte forøges, og altsaa ogsaa Betalingen for Lærerne, men den er navnlig motiveret ved, at man ønsker at udvide den Undervisning i Haandarbejde, i Færdigheder i visse Retninger, som meddeles ved dette Institut. De Herier ville nemlig erindre, at Opgaven ved Blindeinstituttet er den, saavidt muligt at sætte de Blinde istand til nogenlunde ved egen Hjælp at erhverve sig deres Underhold, naar de komme ud af Institutet, og dette Formaal er saa velgjørende og er i Virkeligheden saa besparende for hele Landet, at jeg troer, man bør understøtte det rundelgt paa alle Maader. Det her omhandlede Beløb af 180 Rd. staaer derimod aldeles udenfor hiint Formaal, idet det er et Tillæg til Lægen. Den Læge, om hvem her er Tale, har i en Række af Aar været Lærer ved Blindeinstituttet, har vist en usædvanlig Interesse derfor, og har havt stor Andeel i Institutets Oprettelse og videre Udvikling. Jeg troer, at Enhver, som har havt Leilighed til at see Institutet, let vil overbevise sig om, at det Arbejde, en Læge der har, er en Deel større end det, der følger med at have Tilsyn med Sygeforholdene ved en anden Stiftelse. Da mange af Eleverne paa Blindeinstituttet ikke ere fuldstændig blinde, men have et ringe Syn, gjælder det for Lægen at have ideligt Tilsyn med dem og at gjøre det meest Mulige for at bevare de Resten af Syn, de have, samt mulig at forbedre deres Syn; men dette kræver saa at sige et uafbrudt Tilsyn og daglig Tilstedeværelse. Der er ogsaa mange Operationer, som skulle udføres, og som kræve en speciel Dygtighed, saaledes at en almindelig Læge i Almindelighed ikke vil kunne paatage sig dette Gjern. Det forekommer mig derfor, at en Løn af 480 Rd. aarlig eller 40 Rd. maanedlig ikke er for Meget for dette Arbejde, og jeg vil tillade mig at anbefale det høie Thing at gaae ind derpaa; thi jeg troer, at denne Løn er fuldstændig vel fortjent og staaer i et passende Forhold til det Arbejde, der fordres. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ansættelsen af en fast Lærer ved hvert